

Toni giró.
Trampa
groga, 1998.

Els anys 2022 i 2023, Toni Giró (Barcelona, 1966) va presentar dues exposicions que, sota el títol *L'obsolet absolut* a Can Manyé a Alella i *Revelacions 2013-2019* a la Galeria El quadern robat a Barcelona, proposava els dos eixos característics de la seva recerca. Amb una mirada contemporània de l'art conceptual, presentava d'una part l'ocupació de l'espai amb escultures expandides i per l'altre un missatge de denúncia social, econòmica i política davant les contradiccions de la societat actual. Partint d'espais de reflexió, ara ens convida a qüestionar l'actitud a prendre davant d'un conflicte a través de l'alternança de mitjans, adoptant diferents llenguatges. Els Espais Volart de la Fundació Vila Casas presenten el projecte *Sòlid que es fon en l'aire* que reuneix una selecció d'obres de Toni Giró. La mostra, comissariada pel mateix artista, aplega tres dècades d'experimentacions i s'ha concebut com un escenari en què l'espectador va trobant intervencions en

el seu itinerari, com si fossin diàlegs i monòlegs -utilitzats com a artefactes del pensament- que construeixen una narració de replantejament permanent. No estimula un relat antològic, sinó que flueix un complex camp de relacions i de connexions "on s'estableixen complicitats entre elles per tal de superar la distància cronològica i posar en joc la multiplicitat de sentits", segons les seves paraules. Com a artista, centra el seu esforç en la transformació de l'espai; en la seva posada en escena. Destaca per la capacitat de transfigurar l'escultura en architectures habitades fins a arribar a un punt de simbiosi entre ambdues disciplines. Formula una macroinstal·lació formada per un gran nombre de petites estructures, objectes, dibuixos, fotografies i escultures que s'articulen tot desplegant-se cap al terra i ampliant-se cap als murs. La peculiaritat és que es tracta d'un muntatge transitable per reforçar el concepte escenogràfic on el visitant esdevé actor i se sent

part de la dramàtúrgia i de tota la representació. L'autor deambula amb ironia sobre el present per assenyalar els límits de la contemporaneïtat. Partint d'un enfocament conceptual i d'un compromís de denúncia, posa a prova els límits convinguts, perquè és en aquests marges on batega la pulsio de la vida. En la seva trajectòria, cal subratllar la importància que concedeix a la recuperació de la memòria nostàlgica i del temps enyorat a la recerca de nous significats vers els objectes que existeixen en el seu entorn vital.

